

4. ZUŠkoviny

číslo

VII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 3. prosince 2012 jako zpráva: 21krát se vyspíte a budou Vánoce!

Úvodník

O naději

Jednoho nočního dne, jsem kráčet tichou ulicí a v pokoře k nekonečnému vesmíru pohlédl k obloze poseté hvězdami. V tu chvíli a v ten okamžik rozčeřil temnotu meteor. Světelný jev trval snad celou sekundu. V úžasu jsem stál bez pohybu myšlenek a až po čase jsem si uvědomil: „Padá hvězda, přej si něco!“ Připadal jsem si absolutně nepřipraven na něco tak náhlého. Co si přát? Znáte ten pocit, mám být egoista nebo myslet spíše na druhé, neřku-li na lidstvo? Docela zoufalá situace. Člověk má takových možností něco si přát, zároveň však nechce, aby jeho přání bylo promarněno nějakým nesmyslem. Jak moudře využít tuto možnost? Chtít lásku, neztratit víru, cestu, naději, mít sílu, být stále zdrav, znát pravdu, přát si, aby se měli všichni dobře, měli co jíst, aby nebyly války, aby zmizel veškerý nerecyklovatelný odpad, abychom měli spravedlivé, čestné a nezkorumpované politické spektrum? Co teď? Rozhodl jsem se pro jisté přání, jenže vám přece nemůžu sdělit jaké...

Je zvláštní co si přeje člověk v pěti letech, v patnácti, nebo třeba po dvacítce. Nemůžu mluvit o lidech věku mnou neprožitého. Proč to vlastně píšu? Možná proto, že se blíží Vánoce. Pokaždé, když tvořím řádky Ježíškovi, není ve výpisu přání jen „materiálně“. Maminky, tatínkové, děti, napište si letos o něco zvláštního, třeba i o to co se nedá koupit. Přejte si něco od srdce. Třeba se vám to splní. Vánoce jsou o lásce, víře, pokoře a v neposlední řadě i o naději. Všem čtenářům přeji hodně splněných přání. Mattěj

O vánoční hvězdě

Byla jedna malá hvězdička. Nikdo už dnes neví, jak se jmenovala. Hvězdička spokojeně zářila na noční obloze a bylo jí dobře. Vedle ní zářila její maminka, která jí hlídala, aby se jí nikam nezatoulala. Jenže jednou večer se hvězdička probudila a zjistila, že má ocásek. Takový hořící ocas jaký mají obvykle komety, ale to hvězdička nevěděla. Rychle běžela za svou maminkou. Ta se zrovna připravovala vstoupit na oblohu. Hvězdička jí pověděla o ocásku a maminka řekla: To se u hvězdiček občas stává. Je to neobvyklé, ale stává se to. A jak se toho můžu zbavit? Zeptala se hvězdička a maminka odpověděla. Toho se jen tak nezbavíš. A tak hvězdička rostla a ocásek rostl s ní. Když už z ní byla velká hvězda, mohla se toulat po noční obloze sama a tak si jednou v noci vyrazila na výlet. Jak se tak procházela po obloze, všimla si nějakého světýlka. Sletěla dolů až nad malé stavení a škvírou ve střeše viděla na slámě malé miminko. Moc se jí líbilo a tak se na něj usmála. Jak se usmívala, ještě víc se rozzářila a lidi v dáli si všimli jasného světla na obzoru. Přišli blíž a spatřili děťátko ležící na slámě v chlívku. Nad chlívkem jasně zářila hvězda s hořícím ocasem. Jeden moudrý muž pronesl: „Narodil se nám spasitel, syn Boží. Běžte a rozhlase tu zprávu po celé zemi. A tahle hvězda vám bude ukazovat cestu!“

A tak se hvězda, která byla „jiná“, stala nejznámější hvězdou na světě.

BobuLe

**Celá redakce vám všem přeje klidné Vánoce v rodinném kruhu a hodně splněných duchovních přání!
Aneb: nejen chlebem je živ člověk! Nashledanou v novém roce a v lepších časech!**

Z notesu pana ředitele

Rád bych se ve svém notesu ještě vrátil na stránky z listopadu. Některé z akcí jsou v něm totiž zapsány nesmazatelným písmem. Jednou takovou byl sedmý ročník Jazzoměře. Zřejmě šťastná sedmička dala festivalu do vínku pohodu a skvělou zábavu. Letošní ročník byl, jak to jen napsat – prostě výborný. Za celý festivalový večer si měli posluchači možnost vychutnat dramaturgicky pestré menu, od klasických, velkokapelových swingovek, až po ochutnávku moderní muziky, takřka současné. Jako host se na letošním ročníku představil mladý Big Band ZUŠ Turnov. A mladý doslova. Jednoznačně soubor s nejnižším věkovým průměrem, který náš festival hostil. Muzika – skvělá, chvílemi se ani nechtělo věřit, že ji hrají tak mladí muzikanti. I náš Big Band hraběte Šporka v tomto roce značně omládl a jeho řady doplnili a rozšířili mladí muzikanti. Rodinné stříbro v podobě skvěle improvizujících muzikantů se ve vystoupení našeho Big Bandu zalesklo v plné kráse. A jak by ne, když ho leštil kapelník Martin Brunner, člověk, který jazz nedělá, ale „žije ho“. To bylo ostatně vidět a hlavně slyšet při závěrečném vystoupení s dlouholetým kolegou, panem Jaroslavem Šindlerem. Bylo jedno, do kterého šuplíku, šuplíčku a podšuplíčku by jejich muziku zařadili muzikologové a hudební kritici. Bylo to nádherné hudební vyznání, naplněné neuvěřitelným nadhledem nad nejtěžšími technickými prvky, vyznání pravdivé, čisté, od dvou žijících legend jazzové muziky. A ještě jednu akci zmíním velmi rád. Jednalo se o prezentaci našeho nového předmětu Muzicírování, který jsme zavedli v souvislosti s naším novým školním vzdělávacím programem. Představení to bylo vydařené a já z něj mám dvojnásobnou radost, protože vidím, že to co jsme napsali na papír do osnov předmětu, funguje i ve skutečnosti díky paní učitelce Markétě Kočí výborně. Listy mého notesu pro prosinec zatím pokrývají jen samotné názvy představení, výstav a koncertů. A je jich jako každý rok požehnaně. Zmíním jednu za všechny. Bude to předvánoční koncert ve Sboru církve Československé husitské v Jaroměři, dne 15. prosince v 19 hodin. Vystoupí na něm náš kytarový orchestr, smyčcový soubor a folková kapela. Těším se, že přes všechn předvánoční shon najdu na takovýchto vystoupeních trochu klidu a ztišení, které se nám z adventního času tak vytrácí.

A vánoční svátky ať jsou radostné a požehnané!

Vlastimil Kovář

Projekt JAZZOMĚŘ 2012 je spolufinancován Královéhradeckým krajem.

Big Band hraběte Šporka pod vedením Martina Brunnera

Bylo – Nebylo

Co se urodilo Naší úrodě

Středeční večer 7. listopadu byl koncertní sál plný. Všichni přítomní byli zvědaví, co se letos Naší úrodě mezi staršími žáky urodilo. Bylo toho dost, čím se mohli žáci a jejich učitelé pochlubit. Já jsem je jen svým částečně improvizovaným uváděním doprovázel. Bylo na co se koukat a co poslouchat, což by jistě lépe posoudili přítomní členové rodiny a přátelé než já, který jsem program moderoval. Svou chvilku slávy si užili hráči na klavír, pozoun, housle, akordeon, bicí nebo smyčcový soubor a ve Vidnavě oceněné klarinetové trio, ale také mladí dramatictí umělci, kteří si na jeviště přišli zakousnout domácí jablečný štrúdl ve formě několika etud s animovanými jablky a nástroji z kuchyně. Celý koncert byla pro všechny jedna velká dobrota. Letošní Naše úroda byla opravdu velice bohatá. Tak za rok zase!

Petř

Smyčkový soubor pod vedením Martina Weisse

Malé muzicírování

V průběhu středního odpoledne (14. 11.) se v Základní umělecké škole F. A. Šporka v Jaroměři sešlo téměř šedesát žáků, kteří se chystali na svoje vystoupení. Jednalo o prezentaci nového školního vyučovacího předmětu tzv. Muzicírování, který se díky našemu Školnímu vzdělávacímu plánu začal poprvé na naší škole vyučovat v září 2012. Tento vyučovací předmět vznikl rozvolněním vyučovacích osnov hudební nauky. Žáci, po nástupu na základní uměleckou školu, se během prvních dvou ročníků setkávají ve vyučovacích skupinách, kde je kladen velký důraz na rozvoj hudebnosti, rytmické, pěvecké, taneční a dramatické složky dětských osobností. Rodiče a přátelé školy mohli shlédnout i nejmenší pětileté žáky, kteří svým vystoupením „Mravenec jde trávou“ pobavili sebe, ale i všechny ostatní. Program tohoto vystoupení shlédnou do konce roku ještě děti z jaroměřských mateřských škol.

MaKo

O Koblížkovi (Muzicírování A)

Mravenec jde trávou (PHV C)

JAZZOMĚŘ 2012

10. listopadu v 19 hodin v Městském divadle v Jaroměři proběhl už tradiční jazzový festival JAZZOMĚŘ, letos již po sedmé. Jako první se nám představili hosté, Big Band ZUŠ Turnov s kapelníkem Václavem Sajbtem. Vše se vydařilo, moc se publiku líbilo. Big Band ZUŠ Turnov překvapil i pěveckým vystoupením. Na podiu hosty vystřídal Big Band hraběte Šporka z naší ZUŠky s kapelníkem Martinem Brunnerem. Jeho letošní vystoupení bylo rozděleno na dvě části. V první si zahráli všichni i novější členové Big Bandu. V druhé části se potom hrály skladby rychlejší a náročnější. A potom nastoupilo duo Martin Brunner flétna a Jaroslav Šindler kytara. Neobvyklá kombinace příčné flétny a kytary vyzněla velmi zajímavě a pěkně. Celá JAZZOMĚŘ se mi velice líbila a těším se na další ročníky.

čaBMa

Zprávy z dramafáku

V listopadu nejstarší žáci LDO cestovali, ale také se vzdělávali.

Opavský festival Na cestě

Po úspěšném účinkování souboru Mikrle na Jiráskově Hronově jsme dostali několik nabídek pro hostování. Jedna z nich byla Opava, kam nás pozvali studenti Opavské univerzity, kteří každoročně pořádají svůj divadelní festival. V pátek 9. listopadu brzy ráno jsme odjeli od Zušky, abychom po 11. hodině v Loutkovém divadle v Opavě vyložili, ještě zkoušeli a připravovali se na představení. Festival začal už v úterý a právě v pátek končil. Na ničem to ale nebylo znát a v červenorůžovém divadelním sále se hrálo velmi dobře. Už jsme tam hráli potěti a rádi. V improvizovaném baru nás čekalo domácí občerstvení a velmi milí organizátoři. Po našem představení jsme viděli ještě Topolovu inscenaci hry „Uvařeno“ a v Klubu potom původně hradecké DNO s Jirkou Jelínkem a představení letos úspěšné inscenace „Idolls“ a poté koncert jejich kapely Sen. Zážitků máme zase habaděj. Patří k nim i ten ze sobotního rána, kdy jsme v 5 hodin seděli zase v mikrobuse a směřovali do Hradce Králové na seminář... Pijavka

Dramaturgicko-režijní dílna s Tomášem Jarkovským (10. 11.)

Pomačkání, rozčuchání a vůbec celí rozespali jsme před devátou hodinou ranní vypadli z mikrobuse před hradeckým Impulsem. I navzdory rozespalosti jsme našli slova chvály pro našeho pana řidiče, který bravurně zvládl cestu z Opavy, a my jsme na dramaturgický seminář dojeli přímo na čas. Tak akorát, abychom si stihli koupit jídlo na celý den a uvařit kávu. Tomáš Jarkovský, absolvent KALD DAMU (obor režie a dramaturgie), režisér, scénárista, herec souboru Športniky, lektor a kamarád, byl již na místě a s přívětivým úsměvem na nás čekal. Postupně se dostavili i ostatní účastníci semináře. Nakopírovaly se texty, se kterými jsme měli celý den pracovat a všichni společně jsme si posedali kolem stolu. A začalo se. Společně jsme četli, přemýšleli, vymýšleli a hledali. Skoro celý náš soubor na dílně nebyl náhodou. Potřebovali jsme si popovídat o našich dvou nových letošních dramaturgických: R. Jeffers: Pastýřka putující k dubnu a W. Saroyan: Tracyho tygr. Povídání bylo vyčerpávající a určitě nám pomohlo pro další práci na textu i režii. Tak se přihodilo, že den utekl jako voda a za okny se záhy objevila tma. Náš společný čas se nachýlil ke konci. Nedostalo se sice na všechny texty, které byly nachystány, ale to snad příště. Už se těšíme na další setkání.

Praktická dílna s Petrem Haškem, tentokrát Základní divadelní principy (24. 11.)

Kde jinde než opět v Impulsem v Hradci Králové by se mohl uskutečnit v pořadí již několikátý seminář s Petrem Haškem hercem, dramaturgem, režisérem, uměleckým vedoucím souboru **Geisslers Hofcomoedianten Kuks**, absolventem KLAD DAMU, scénáristou a lektorem? Do jedné místnosti se nás namačkalo kolem 27 nadšenců, kteří jsme si toto setkání nechtěli nechat ujít. Společně jsme si prošli nesčetným množstvím cvičení, od společného počítání v kruhu přes chození po ostrých (imaginárních) střepech až po závěrečný (imaginární) táborák, který jsme vytvořili pomocí židlí. Po celý den panovala v kolektivu vsutku skvělá nálada a navzdory našemu velikému počtu jsme si každický okamžik naplno užili. Petr byl po celou dobu velmi povídatý, pozitivně naladěný a sypal z rukávu jednu dobrou radu za druhou. A jakmile se přiblížila čtvrtá hodina odpolední, kdy bylo načase vše ukončit, abychom pochytili vlaky, jediné co nás zajímalo, bylo, kdy se uvidíme příště. Tak zase někdy! TzjvvK

Odposlechnuto na dílně:

Divadlo může hrát každý, když chce. **Dobry režisér** by měl umět namotivovat a nadchnout herce, aby je to bavilo. **Herec** může být „exhibující drtič kulis“ nebo herec inteligent, který zvládá víc věcí najednou.

Hyperbolizace divadlu sluší. **Osobitost** – každý má co svého nabídnout, je dobré toho využít.

Pokora – herec je součástí celku, není jen jeden, nemyslí jen na sebe, každý má své místo a proto

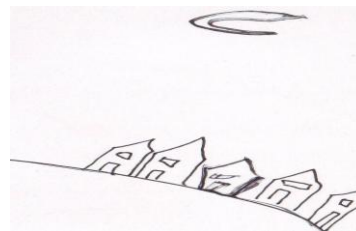
Čurda (rozuměj malá role) neexistuje.

Jé

Jak se ztratil balón

(Malá pohádka z dramafáku –
základy tvůrčího psaní na zadaná
slova: pes, myš, balón, vítr)

Jednoho rána myš zjistila, že se ztratil balón. Myš se zeptala slunce, jestli ho nevidí. Slunce odpovědělo: „Nevidím ho, zeptej se psa.“ Myš šla a šla, až zafoukal vítr a odfouknul ji k míči. Tak se zase našli.

Adélka Moravcová (2. ročník LDO), Klárka Dernerová a Adam Grossmann (1. ročník LDO)

Zimní období se svými dlouhými večery je stvořené pro pohádky. Rádi si je vymýšlíte a hned potom vyprávíte? Vymyslete, napište a vhodte nám vaši pohádku do poštovní schránky v přízemí vedle učebny LDO. Těšíme se!

Otištěné pohádky odměníme! Maminky, tatínkové, babičky, dědečkové, neváhejte!

Představujeme

projekt „Adoptuj panenku a zachrániš život dítěti“

Český rozhlas Hradec Králové ve spolupráci s UNICEF právě vyhlásil osmý ročník projektu „Miss panenka“, o nejkrásnější panenku. Smyslem projektu „Adoptuj panenku a zachrániš život dítěti“ je získat prostředky pro celosvětové očkovací programy, které každý rok zachrání život milionům dětí, a to za použití symbolu, který znají všechny děti na světě – panenky. Každá představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti šesti hlavním dětským chorobám (spalničkám, záškrtu, černému kašli, tetanu, tuberkulóze a dětské obrně). Více informací najdete na internetových stránkách www.unicef.cz. Vzhledem k tomu, že UNICEF potřebuje nejen zájemce, kteří panenku koupí, ale také dobrovolníky, kteří ji vyrobí, vznikl v Českém rozhlase v HK v roce 2005 nápad uspořádat soutěž „Miss panenka“. Za sedm let se podařilo díky dětem a studentům v našem kraji zachránit už více než 6 800 dětí v rozvojových zemích. Slavnostní gala vyhlášení osmého ročníku MISS PANENKY proběhne za účasti známých osobností, zástupců organizace UNICEF i Českého rozhlasu HK v pátek 31. května 2013. Všechny zúčastněné školy budou samozřejmě pozvány.

V loňském roce se naše ZUŠka soutěže zúčastnila. Šest panenek pro záchranu většinou afrických dětí ušili: Anetka Kutíková, Bára Maksymovová a Vojta Novák.

Přidáte se letos i Vy? Bližší informace a stříh na panenku (výrobek musí splňovat zadané parametry) najdete na nástěnce v přízemí ZUŠ. Jednotlivé panenky bude potom UNICEF prodávat za 600,-Kč, které zachrání jeden lidský život. Podpořte svým společným tvořením (maminky nebo babičky jistě rády pomohou) dobrou věc! Bližší informace o projektu najdete také na stránkách www.misspanenka.cz a v příštím čísle ZUŠkovin. Jé

Anetka Kutíková na vyhlášení soutěže v Hradci Králové

Co mohu udělat jako rodič?

Mohu toho udělat hodně, třeba ...

Čas zastavit nejde, plyne si pozvolna svým tempem. Ani se člověk neohlédne a další rok vzal proud přítomnosti „do pryč“. Přichází Advent. Pro rodiče (nejen) naší ZUŠky další sezóna koncertů a vystoupení. Moc se na každou takovou akci těším. A čím jsou naše děti starší, tím se těším víc. Najednou mi je smutno při pomyšlení, že ten (kdysi -při třech dětech- až protivný a zatěžující) kolotoč, jednou skončí. Občas se stane, že neskončí. Naopak, může nabrat skutečně skvostných rozměrů. Důkazem tomu byl například koncert 27. listopadu MORGENSTERN ENSEMBLE s účinkujícími: Janou Jarkovskou - flétna příčná, Terezií Švarcovou - soprán a Marií Wiesnerovou – klavír. Skvostné klenoty, skutečně skvělé dámy zasnoubené s múzami, potěšily jaroměřské posluchače svou hrou a zpěvem. Malá hudební síň, naplněná k zalknutí příchozími, zažila „hebké pohlázení“! Slečna Jana Jarkovská (absolventka - mimo jiné - jaroměřské ZUŠky) se stala osobností hudebního světa. Slovo *světa* si dovoluji zdůraznit! Spolu se svými kolegy občas zavítá do rodného města a vždy při tom potěší svým uměním hudbymilovné obecnost. „Naše Janička“ je (určitě nejen pro mne) trvalou zárukou, že výše popsané kolotoče se nezastaví. Jen vyměníme nepohodlnou lavici v šatně za hřejivé prostředí koncertního sálu. Jaroměřská flétnistka navíc nezůstává sama na hvězdném nebi múz. Je možné, že díky svému umění a pili rozšíří vybrané společenství další skvosty naší ZUŠky. „Předskokanky“ zmiňovaného koncertu: Zdeňka Horáčková, Petra Nováková a Petra Janečková jsou toho nadějným důkazem.

...mohu konečně nedělat nic, jen se kochat a poslouchat *A*

Přišla jsem... slečna Phopho

Během necelých sedmi ročníků našeho zuškového měsíčníku jsme se pokusili představit v této rubrice všechny učitele, zastupující učitele, úspěšné žáky nebo třeba neobvyklé návštěvníky či účinkující na našich akcích. S počátkem nového (kalendářního) roku začneme „předstávat“ znovu, protože sedmý ročník je zkrátka sedmý ročník a člověk je bytost zapomnětlivá a žáci se v budově přece jen za tu dobu vyměnili... V prosincovém čísle bych vám ráda představila zvláštního návštěvníka naší školy. Objevuje se čas od času v učebně literárně-dramatického oboru, všem žákům dramatikům je důvěrně známá...jde o morčecí holčičku, které

říkáme Phopho (vyslovuj „Fofó“). Jméno má exotické, téměř asijské a původ zcela prostý...zverimexový. Přibyla k nám do souboru Mikrle jako herečka v loňském roce na podzim. Hraje totiž mezi maňásky v rakvičkárně HOTEL roli morčete, které jediné všechny akce neřestných návštěvníků hotelu, přežije. Hraní jí jde moc dobře a diváky svou performancí vždy potěší...jejím úkolem je nevypadnou z klícky, i když jí nosí maňásek, vydržet do doby krmení, kdy ji krmí maňásek a chroupat mrkev, papriku, okurku a jablko, co jí nosí maňásek. Je to pokaždé nepředvídatelná záležitost a Fofoně to jde od přírody hodně dobře. Až tak dobře, že na krajském kole Audimaforu byla souboru lektorsy udělena Cena za zvířecí performanci v inscenaci. 1. prosince jedeme na tradiční Cenění do hradeckého divadla Drak, kde Fofona Cenu osobně převezme. Gratulujeme! Jé

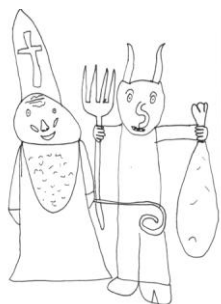
viděli jsme...

...Lenku Vašíčkovou
na Naší úrodě...

...jablka jako „živá“ na Naší
úrodě...

...Liščí mazurku na Malém
muzicírování.

...Big Band ZUŠ Turnov...

...Jaroslava Šindlera a Martina Brunnera na Jazzoměři...

zvítězili jsme !

Zpráva z tisku: Na národní seznam ČR přibude fenomén východočeského loutkářství!

Členové Národní rady pro tradiční lidovou kulturu doporučili k zápisu na Seznam nematného kulturního dědictví další tři statky, mezi nimi také východočeské loutkářství. Souhlas s tímto rozhodnutím svým podpisem musí ještě stvrdit ministryně kultury Alena Hanáková. Po podpisu ministryně bude fenomén východočeského loutkářství připojen na prestižní národní seznam hned vedle slováckého verbuňku, vesnických masopustních obchůzek a masek na Hlinecku, jízdy králů na Slovácku, sokolnictví a myslivosti.

„Pro všechny amatérské i profesionální loutkáře je to velmi prestižní ocenění. Rádi bychom na něj v budoucnu navázali úsilím přesvědčit o výjimečné hodnotě loutkářství našeho regionu i mezinárodní odbornou porotu v UNESCO,“ uvedla předsedkyně sdružení a někdejší ředitelka Divadla Drak v Hradci Králové Jana Dražďáková.

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

V rubrice „Přišla jsem...“ přinášíme v tomto čísle informace o zvířecí herečce soubor Mikrle. Vymyslete vtipný rozhovor, který by mohl proběhnout na fotografii z inscenace HOTEL.

Nápady vzhazujte do poštovní schránky v přízemí ZUŠ vedle učebny LDO. Těšíme se! Pro výherce čeká v redakci odměna.

Minulé kolo naší-vaší soutěže k našemu i vašemu zklamání nemá vítěze. Písňové texty, které si diváci mohli zpívat při koncertě Wabiho

Daňka a Miloše Dvořáčka k nám do redakce buď nedorazily nebo jste si nevzpomněli...

Podívejte se na www.wabi.cz

Zapomenutý obraz (detektivní příběh pokračování z minulého čísla)

Rozběhl se po sluchu, doběhl, uviděl velký kámen a průrvu. Je to tak, Doškovou už nikdy neuvidí. Vrátil se do Prahy na stanici. Došková je mrtvá. Ale mýlil se. Došková se jenom lekla, nespadla a dál se zbraní pátrala. Viděla Honzu, jak u jedné skály vykopává krabici, ze které vytáhne pistoli. „Tak končíme!“ řekla Došková a namířila svoji zbraň. „Co to jako má být?!“ divil se Honza, ale to už mu Došková nasadila pouta. Zavolala do Prahy, aby si pro ně přijeli. To bylo radosti, když Seidl Doškovou uviděl. Pak Honzu společně vyslyšali. „Nic jsem neudělal. Tu bouchačku tam mám už dva roky!“ bránil se Honza. Když výslech skončil, přišly výsledky z espartýzy. „Takže nelhal. Je sice jeho, ale držel ji jistě...“, Seidl nedomněl. „Ten průvodce u skal!“ dodala Došková. „Jo!“ odpověděl Seidl. Sedli do auta a jeli, jakmile je průvodce spatřil, dal se na útěk. Běžel ke skupině turistů. „Tak jo, chtěl jste to hodit na Honzu Kropáčka!“ „Ale pokus se nevydařil!“ řekla Došková. „To vám teda trvalo, než jste na to přišli, ale to ještě není konec!“ průvodce, chňapl po jednom z turistů a strčil mu nůž pod krk. „Teď chci vyjednávat!“ řekl našťvaně. „To teda ne!“ odsekl Seidl. Průvodce hodil turistu na zem a couval. „Udělal jsem to kvůli nenávisti! Ne kvůli prachům! On měl slávu a já nic!“ a skočil ze skály. Došková

se až později v evidenci dočetla, že průvodce byl Petrovým dvojčetem.
 (konec) RoKr

Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Sáry Semerákové: Jitka Nýčová, Tereza Filandrová, Dominika Dítětová, Jáchym Skořepa a Martin Prihara

Fotografie zapůjčili: M. Weiss, M. Kutíková a archiv ZUŠ

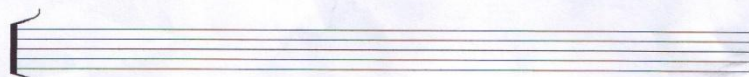

Do šatny

1. Křížky

2. Houslové klíče

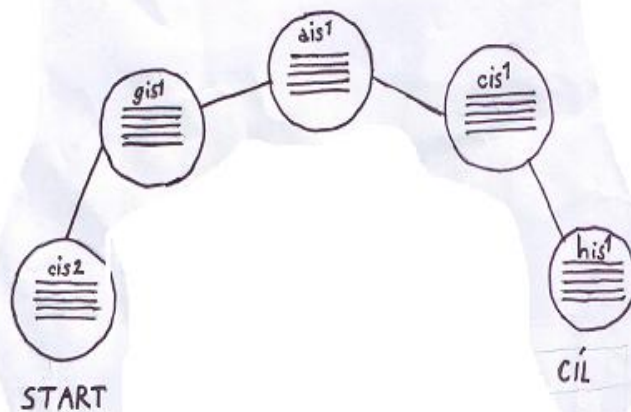
3. Stupnice C-dur

4. Zakroužkuj noty, které patří do stupnice C-dur

a m č f
c w x
n n g h

5. Piš noty do kroužků a postupuj od startu do cíle

Úkoly do šatny pro Vás připravil Vilém Dušek. Neváhejte správná řešení nosit do hodin hudební nauky. Jednička vás před pololetím nemine!

Malý Pepíček volá na maminku:
„Mamí, mamí, stromeček hoří!“
„Ale Pepíčku, říká se, svítí, ne hoří.“
„Mamí, mamí, záclona už taky svítí!“

„Zapal stromeček.“ říká maminka Pepíčkovi.
Po chvíli se přijde Pepíček zeptat:
„A svíčky taky?“

Co přináší vánoční stromeček lidem?
V paneláku hlavně pocit uvolnění a svobody,
když se vyhazuje.

Ptá se babička vnučat, co by chtěli pod stromeček. Starší dva si
vyberou. „A copak bys chtěl ty, Pepíčku?“
„Já by sem chtěl čurat...“

„Tatínku, a odkud k nám chodí Ježíšek?“
„No, podle cedulek na dárcích... asi z Číny!“

Pepíček u stromečku: „Ty všechny dárky mi přinesl
Ježíšek?“ „Samozřejmě!“
„To znamená, že od vás nemám nic?“

vtipky vybrala k-Ája

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř
Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

4. číslo vychází 3. prosince 2012 jako zpráva: 21krát se vyspíte a budou Vánoce!
redakční rada: Petř (Petr Hrudka), TzjvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Katerina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),
čaBma (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)
úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)